

ELS GUIES DE TURISME HABILITATS COM A EXEMPLE DE QUALITAT

PER JOAN PUIGCERCÓS | 20 OCT. 2020

Un dels engranatges més valuosos per assolir un turisme de qualitat són els guies turístics. Si volem un relat correcte del que representa Barcelona a l'exterior, la tasca dels guies turístics esdevé fonamental. L'èxit d'una ciutat turística no es basa només en grans campanyes publicitàries. Hem vist la decadència de diferents ports de destí turístic tot i les ingents campanyes promocionals esmerçades per administracions i agents privats. **Les campanyes ajuden, però el que separa l'èxit del fracàs és la impressió de la persona que aterra en una plaça turística i la valoració posterior que en fa.** El nivell de plaer retrospectiu convertirà aquest client turístic en prescriptor o no. Tots els experts coincideixen que la millor publicitat la fan aquests centenars de milers de prescriptors que, Covid-19 a banda, ens visiten any rere any. La qualitat dels establiments turístics, hotels, restaurants, cafeteries, terrasses, la seguretat al carrer, l'organització de cara a la visita de museus, monuments, parcs... i els guies turístics són els que marquen el grau de satisfacció d'aquells que ens han visitat.

Durant molts anys a Catalunya per esdevenir guia habilitat de turisme s'havia de ser llicenciat o diplomad en Turisme i passar una prova oral i una d'escrita força exigents que acreditessin el coneixement del producte turístic de Barcelona i Catalunya, això és, història, història de l'art, cultura popular, tradicions, gastronomia, literatura, entre d'altres temes. També hi havia prova d'idiomes, i es demostrava el nivell de català. És a dir, professionals que podien explicar i interpretar a un turista què és Barcelona amb coneixement. En aquest cas, entenguin aquesta paraula "coneixement" amb tots els significats: consciència del que s'està fent, transmetre la ciutat i el país a una persona que s'hi interessa, i fer-ho amb la preparació necessària.

Relat

Arran, però, de la promulgació el 2006 de la Directiva europea de serveis, que proposava una major liberalització de l'activitat econòmica, coneguda com a Directiva Bolkestein, tot s'ha complicat. **Des de 2012 la mateixa Generalitat ha fet una lectura esbiaixada de la directiva en qüestió i en diferents moments s'ha considerat que tothom pot esdevenir guia turístic.** Qualsevol sense ni un borrall de coneixement de la ciutat pot posar-se davant d'un grup d'àvids turistes i explicar qualsevol cosa. Els anomenats *free tours* responen a aquest paradigma. D'anècdotes sobre les barbaritats que deixen anar alguns d'aquests suposats guies n'hi ha a dojo. Només un botó de mostra: a la pregunta d'un turista anglosaxó de per què la Sagrada Família estava en obres, un desaprensiu va respondre que va ser bombardejada a la Segona Guerra Mundial. Conya? Sarcasme? O atrevida ignorància?

El desori en aquest moment tan delicat per al sector és que els guies habilitats per la Generalitat mitjançant l'examen han de competir amb els abans citats *free tours* i amb els d'altres comunitats autònomes a qui en els últims anys la Generalitat ha permès convalidar el seu reconeixement com a guies oficials, obtingut sense cap examen i amb titulacions menys exigents, fet que els ha permès treballar també a Catalunya. Cap d'aquestes vies per obtenir l'habilitació de guia de turisme de Catalunya implica tenir coneixement de Barcelona i ja no diguem de Catalunya.

theNBP

*Accedeix al nostre
contingut de
manera **GRATUÏTA***

Email *

SUBSCRIU-TE

La Generalitat ha intentat solucionar aquest desori amb un decret que va entrar en vigor el passat 30 de juny i ja no es convaliden habilitacions de guia aconseguides en altres comunitats autònomes. Segueixen sense convocar les proves per a guia habilitat però en canvi es permet obtenir-lo amb un títol de tècnic superior de Turisme o un certificat de professionalitat.

A Itàlia, per exemple, les competències en turisme estan traspassades a les regions i el carnet de guia el gestiona cada província. Es continuen fent exàmens i els guies no oficials tenen prohibit explicar al carrer. A Florència, fins i tot han prohibit els free tours.

Tota aquesta injustícia i falta de rigor lliga poc amb un turisme de qualitat. **De la mateixa manera que exigim que l'hotel, el restaurant o l'aeroport funcionin bé i ofereixin producte de qualitat, també ho hem d'exigir als guies turístics** i controlar això sembla força més senzill que controlar el producte que es serveix en una terrassa de les Rambles o impedir la venda ambulat il·legal.

Sovint sentim a alguns governants dir que el turisme és també una forma de mostrar el país que som. Però això és força difícil si els guies preparats han de competir amb persones que no saben qui és Elies Rogent o són incapaces d'explicar el projecte original de l'Eixample o què representen les quatre columnes de Puig i Cadafalch, per posar alguns exemples. O no és preocupant per a l'administració catalana que alguns d'aquests suposats guies no dominin la llengua catalana i responguin qualsevol bajanada a la pregunta d'un turista sobre rètols i textos en català?

Portem massa anys marejant guies i turistes amb una política sense nord en aquest aspecte i **la crisi actual podria ser una oportunitat per tornar a posar les coses a lloc**. L'excel·lència turística passa també pel relat que fem de la ciutat. En la confecció d'aquest relat hi participa molta gent però en bona mesura depèn dels nostres guies turístics. Cuidem-los.